

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6748/2023
17.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је пуномоћник Жарко Павлов, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2632/22 од 03.11.2022. године, у седници одржаној 17.12.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2632/22 од 03.11.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2632/22 од 03.11.2022. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Основног суда у Сенти П 236/21 од 02.08.2022. године, која је исправљена решењем тог суда од 12.12.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужилаца. Ставом другим изреке, утврђено је да су тужиоци стекли право својине путем одржаја на пољопривредном земљишту уписаном у ЛН .. КО ..., кат. парцела бр. ..., Шеста дуж – њива пете класе, површине 28а 77м² и то АА у сразмери од 1/6 делова, ББ у сразмери од 1/6 делова и ВВ у сразмери од 4/6 делова, што је тужена дужна признати и трпети упис права својине у корист тужилаца у јавној евиденцији непокретности. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев изнад досуђеног дела, у делу који се односи на кат.парцелу .., Шеста дуж – њива пете класе, површине 1ha 15a 09м² (укупно 01ha 43a 86м²). Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове поступка у износу од 82.300,00 динара, а у случају доцње са законском затезном каматом рачунајући од дана извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж 2632/22 од 03.11.2022. године, ставом првим изреке, одбио жалбу тужилаца и пресуду Основног суда у Сенти П 236/21 од 02.08.2022. године у побијаном одбијајућем делу и у делу одлуке о

трошковима поступка (став трећи и четврти изреке) потврдио. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, из наведеног произлази да погрешна примена материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У овој правној ствари правноснажном пресудом је одлучено делимичним одбијањем тужбеног захтева да се утврди да су тужиоци по основу одржаја стекли право својине, са одређеним уделима, на кат.парцели .. КО ... . У парницама ове врсте, оцена испуњености услова за одржај зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком поједином случају, тако да је исход спора условљен утврђеним чињеницама у конкретном предмету. Имајући у виду разлоге на којима је заснована побијана пресуда у примени материјалног права, Врховни суд је оценио да у конкретном случају није испуњен законски услов који би се односио на потребу уједначавања судске праксе нити постоји потреба за новим тумачењем права, нити за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана.

Из изнетих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 2. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради утврђења тужиоци су поднели 03.09.2019. године, а означена вредност предмета спора је 800.000,00 динара.

Имајући у виду да ово имовинско-правни став у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. ЗПП.

Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић